

Johanna Keinänen - Sami Kojonen - Kimmo Virtanen

Kaiken takana on nainen!

-Matti & Teppo –musikaali

Versio 3.1

Matti ja Teppo suosittelevat!

KUOPION UUSI KESÄTEATTERI

Johanna Keinänen-Sami Kojonen-Kimmo Virtanen:

KAIKEN TAKANA ON NAINEN!

-Matti ja Teppo –musikaali

Henkilöt:

Per-Henrik Limatius Toimitusjohtaja

Paula Pakkanen Rakennusmestari

Urho Helle Timpuri

Hillar Eestiläinen timpuri

Pikku-Markku Kaivurikuski

Matti Villoittaja

Teppo Villoittaja

Nanna Rakennussiivoja

Miehiä työmaalla (Kuopion nuorisokuoro)

Huom! Per-Henrikin ja Pikku-Markun sekä Paulan ja Nannan voi tehdä sama näyttelijä.

Kuopion Uusi Kesäteatteri 2010
www.kuopionuusikesateatteri.com

© *Tahtiteatteri*

www.tahtiteatteri.com

Johanna Keinänen-Sami Kojonen-Kimmo Virtanen:

Kohtaus 1: Per-Henrik puhelimesta työmaalla

Limatius ajaa paikalle. Auton stereoissa soi täysillä Mä näitä polkuja talleen tms. MattiTeppo -hitti. Puhuu koko ajan hands freehen.

Könyää hetken rantakaseikossa.

Huomaa maassa jonkun kikkareen, tutkii sitä hetken tarkasti ja heittää sitten päättäväisesti olan yli.

Uusi puhelu.

Per-Henrik:

Limatius. Kyllä, toimitusjohtaja olen. Itseasiassa olen täällä kohteessa juuri nyt. Aivan upea kohde. 16 rivaria mahtuu hyvin ja väljyyttäkin jää. Mitä! Ei ole Naturassa! Siis että joku kosteikko vai? Hetki kun vaan vilkaisen tuota ympäristövaikutusten arviointiselostusta...

Per-Henrik:

Ei se ole kosteikko. Ihan peruspusikko. Ai että liito-oravan paskoja olis löytynyt?

Per-Henrik:

Siitä ei ole huolta. Kyllä tästä tulee todella hieno projekti. Palataan.

Per-Henrik:

No niin se rahottaja on selvä. Ihan koko summalla. Mutta halvemmalla nousee. Eeei oo paha. Mulla on kato hyvä porukka ne ei ritise turhista. Paula-tyttö lähtee mesuksi kun minä nätisti pyydän. Joo! Reittä pitkin rakennusmestariksi! Teknisesti ei, käytännössä kyllä! Että eiköhän pistetä sou päälle!

Kohtaus 2: Musiikkinumero ja kohtaus: Mä joka päivä töitä teen (kaikki):

Mä joka päivä töitä teen
joka ainoa aamu seitsemäksi meen
sen kaiken teen mä siksi vain
koska kulta sä jaksat olla mun omanain

Ajat oli huonot kun mä olin nuori
mietin eihän tässä auta
lukuhommat riitti vilu sekä nälkä
fiksummankin haaveet hautaan
kun me mentiin yhteen olin aikamies
monet kovat koulut käynyt
olit vielä nuori pikku kullan nuppu
minä monenlaista nähnyt

Mä joka päivä...

Tiesin kyllä töitä tekeväälle riittää
mukavasti alkuun päästiin
joskus oli tiukkaa uskoni kun horjui
autoit mua öin ja päivin
kun sä sanot mulle on niin ihanaa
olla oman katon alla
tiedän ettei hukkaan nuoruuteni mennyt
matkatöissä maailmalla

Mä joka päivä... (3x)

*Urho ja Hillar työssä betonimyllyn
ympärillä. Apupojat kantavat betoni
säkkejä yms. myllylle.*

Hillar:

Moni ei ymmärrä kuin
loontoläheistä hommaa tämä
rakentaminen on. Urho sen
huomaa että sä olet luontoihminen.

Urho:

Vauhtia siihen hommaan.

Hillar:

Kyllä se herkkyys sinussa on Urho

ihan silmiinpistävä. Ja eihän puu taivu semmosen käsissä, jolla ei ole sitä tuntemus. timpurin töös pittää osata kuunnella.

Urho:

Jaa. Näinkö on.

Hillar:

Koivu, jos meetit materiaalina tai mänty, ihan omanlaiset.

Koivu on sitkeä, ihan pahalta tuntuu sirkkelöitessä, että siinä se joutuu antamaan periksi. Ja sitten taas mänty, sen pehmeys ja pihkasuuskin tuo mieleen Pirkitan, vaimoni, teedät... Niin ihmeellinen kyky möötäillä.

mäntyäkin pitetään, että halpa materiaali, mutta kuitenkin siinä on se lämpö...

...ja kyllä mänty kestää, kun oikein hoitaa, on Pirkittaki kestänyt jo 42 (nelikiimmenel kaks) vuotta

Urho:

Pistätkö Hillar sitä vettä myllyyn.

Hillar:

Koska sä olet syntynyt?

Urho:

20.5.

Hillar:

Sä olet hevostanjanja!

Urho:

Mikä?

Hillar:
Druidien puuhoroskoopissa. Sopii just!
Hevoskastanja on kaunis, siinä on
elua ja voimaa, se ei
tahto peittää toisia alleen.

Urho:
Hillar Lopeta.

Hillar:
...hevoskastanja vaatii paljon
rakkautta, mutta löytää suuren
onnen vain yhe kerran...

Urho käynnistää betonimyllyn

Hillar:
Urho, sun kompleksit vastakkaiseen
sukupuoleen ilmenee
outona käytöksenä.
Hevoskastanja on lahjakas, nopea ja
arka, mutta möös haaveilija ja filosofi.
Urho jos sä haluat kasvaa sun täytyy
avautua ja tuntea läheisen ihmisen
(mööätätunnon) lämpö.

Kuuluu rytinää...

Urho:
ÄLÄ ÄLÄ ÄLÄ SIIHEN PERUUTA!!

Pikku-Markku saapuu

Pikku-Markku:
Kyllä on lohduttoman näkönen
työmaa!

Kättelyä

Hillar:
Tere Pikku-Markku. Ja
sytämellisesti teretulemast
valutööhön. Valutöö on yksi niistä
harvoista momenteista, jolloin peeni
ihminen voi saata aikaan muutoksen
omin käsin.

Pikki-Markku alkaa kahville

Pikku-Markku:
Paljonkos sulla Hillar niitä aamuja

vielä.

Hillar:

118. Ja sitten minä lahjoitan tämän
minun pakin Urholle
Ja lähten takaisin Eestiin ja alan
viljellä kurpitsaa Pirkitan kanssa.

Urho:

Tuskin maltan odottaa.

Hillar:

Kyllä mulla on ollu niin hyvä täällä
teidän kanssa tehdä töitä ja rakentaa
teille kestävää Soomea.

Apupojat:

Joko se on muka kahvitauko?

Pikku-Markku:

Kaivurikuskeilla on.

Hillar:

Teitän pitää tulla käymään
Saarenmaalle! Sellasia porkkanoita
ei kuule muualla kasva.

Pikku-Markku:

En ole nähnyt ennen tällaista
työmaata missä pohjia valetaan
yhdellä betonimyllyllä.

Urho:

Se on vähän pihi tämä meidän pomo,
Limatius.

Hillar:

Minä vien teität laulavalle
hiekkarannalle! Ja sinulle Urho
etsimme eestiläisen naisen!
Eestiläine naine, joka rakastaa sinut
terveks.

Hillar liikuttuu ja yrittää halailia

Urho:
Lopeta!

Urho:
Hillar. Lopeta. Lopeta lopeta lopeta nyt.

Pikku-Markku:
Hillar se ei oo tuo halailu tällä puolen lahtee oikein semmonen in juttu.

Hillar:
Mä tietän, tietän mutta kun tulee tunteita, minä en voi tumpata. Mulle tulee paha olo, ummetusta, jalkaseeni...

Urho:
Kyllä tuota varmaan olis tullu jo lyötyä ellei se olis niin hyvä timpuri.

Pikku-Markku:
Fiksu mies se on. Tietää naisista kuule paljon.

Urho:
Ei naisista voi tietää mitään. Kukaan.

Pikku-Markku:
Hillar tietää.

Hillar:
Ja Ristomatti Ratia.

Pikku-Markku:
Kyllä se Hillar oli joka minun ja Eija-Sinikanki liiton pelasti oikeestaan. Tai itehän me se pelastettiin mutta Hillar oli se katalysaattori. Tai aggregaatti paremminkin...älkää tappako itteenne työllä, kahvile!..

Pikku-Markku huutaa väliin apupojille, jotka lähtevät kahville

Urho:
Jaa. Näinkö on.

Pikku-Markku:
Olis se ollu harmi erota kun on sitä yhteistä lainaa niin paljon.

Urho:
Raskaasti yliarvostettu instituutio.
Nainen.

Pikku-Markku:
Eija-Sinikkahan käytännössä omistaa puolet tuosta minun autostaki. Ohjaamokopin. Etupuskurin. Ja moottorin kokonaan.

Urho:
Naiset vois poistaa. Lähettää vaikka Kauko-Itään koko porukka. Sinnehän ne kuitenkin halajaa, lämpimään. Loppus se säätäminen ja tunnelmointi. Saatas Suomi nousuun. Isot Finnairin koneet vaan täyteen akkoja ja naismiehistö sinne ja ei kun menolippu ja soronoo.

Pikku-Markku:
Mitenkäs ne seksihommat sitten. Sielläkö Kauko-Idässä sitä käytäs sitten ne hommat hoitamassa. Tulis aika kalliiks. Monihan tekee sillä lailla kyllä jo nytkin.

Urho:
Mielikuvitus on keksitty.

Hillar:
Mentaalista seksiä!

Urho:
Ja kädentaidot.

Muita naurattaa. Urho hermostuu.

Urho:

JOO JOO JOO! Hiljaa kaikki. HILJAA!

Hillar:

No kyllähän sullaki Urho on meehen vaistot. Minäkin kun menen lomalla kotii näen Pirkitan pikku-mustissa bikineissä, niin kyllä multakin menee ihan jalat pehmosiks .

Pikku-Markku:

Eija-Sinikka hiihtohaalarissa. Veret seisauttava näky.

Urho:

Minä oon immuuni.

Pikku-Markku:

Etkä oo. (näyttää tyttökalendaria)
Katoppas Janinaa.

Urho:

Ei tunnu missään

Pikku-Markku:

Entäs Jemina?

Urho:

Ei tunnu missään

Pikku-Markku:

Mira?

Urho:

No ei

Pikku-Markku:

Sabina? Sinitta? Bettina? Lolita? Kisu-
Misu?

Urho:

Ihan totta kertosin jos jossain värähtäis mutta kun ei tunnu missään.

Miehet unohtuvat katselemaan tyttökalenteria.

Apupoika:

Ootteko jätkät nähny sen meidän siivoojan?

Toinen?:

ai Nannan

Toni:

Sillä on ihan käsittämättömät kittipussit

*Nanna ilmestyy ylös katsomoon. .
Kaikki tuijottaa. Ainoastaan Urho reuhtoo työmaalla tarkoituksellisen näyttävästi.*

Äijät:

Nannaaa...

3. Kohtaus: Musiikkinumero Kaiken takana on nainen

Kaiken takana on nainen,
joka ihanasti rakastaa,
jota minä en voi vastustaa,
hei kaikki nyt mä sanon sen,
kaiken takana on nainen.

hyvin meni meno mainen,
menon takana on rakkaus,
se on ikivanha, se on uus,
siltä yksikään ei kylmäks jää,
elämä on vasta elämää.
Kun kaiken takana on nainen.

Kun sä tulit mun luo,
mä olin ihan niin kuin pikkupoika,
mä olin ihan niin kuin vahaa vaan
joka heti alkoi sulamaan,
kun sä tulit mun luo

sä olit mulle jotain ihan uutta,
sä olit mulle koko elämä
ja nyt mä lähestyn jo kolmekuutta
enkä elämäni tilaisuutta
anna mennä vaan kerron tän,

Kaiken takana on nainen jne.....

Kun sä tulet mun luo,
mä olen vieläkin kuin pikku poika
joka salaa sua ihailee,
eikä sinulle kiusaa tee,
minä sinulle teen,
niin monta ihanaa ja hyvää juttua,
löydän sinut aina uudelleen,
sä et voi mulle koskaan suuttua,
kun mä kerron mikä monilta puuttuu
kun mä kerron sulle totuuden.

Kaiken takana on nainen.....

Nanna häipyä vilkutellen pojille.

Pikku-Markku:

Naiset! Ne on niinku rintakarvat! Miks
ei niistä nauttis kun ei niitä poiskaan
saa.

Paula ilmestyy työmaalle

Paula:
Päivää.

Äijät:
Päi-VÄÄÄ!

Hillar:
Anteeksi siinä on teräviä työkaluja.
Voi revetä vaikka suggaböksyt.

Miehet naureskelevat

Pikku-Markku:

Rouva kun tämä on valuvaihe tässä vasta menossa niin että jos tulette sitten katselemaan ja kommentoimaan kun ollaan saatu katto päälle niin niitä tapetteja sitten ja kyllä varmasti tulee rouvalle kaunis koti

Paula vetää valkoisen kypärän päähän.

Paula:

Paula Pakkanen. Rakennusmestari, RMK. Tämän työmaan vastaavamestari.

Hillar:

Hillar Kulma. .

Hillar vatkaa Paulan kättä järkyttyneenä.

Hillar:

nyt tulee pehmoseks. En ole ennen ollut naisen alla tööelämäs. kotona vaan, Pirkitta, että tämänkin saa vielä kokea. Ensin tuli Neuvostoliitto... sitten Pirkitta... ja nyt tämä...

Paula:

Irottasko.

Hillar:

Juu..andeks.

Pikku-Markku työntyy paikalle.

Pikku-Markku:

Päivää. Se on Tasa-arvo, se on tätä päivää.

Pikku-Markku:

Tuus Urho kattoon! Uus mesu tuli! Urho on tän porukan paras timpuri.

Urho:
Rakennusalan työvoimapula on nyt
ilmeisimmin saavuttanut
aallonpohjansa.

Paula:
Pakkanen.

Urho:
Helle.

Paula:
Onko sukupuoleni Helteelle
jonkunnäkönen ongelma.

Urho:
Sukupuoliasioissa minä en pomoja
konsultoi.

Ukkonen jyrisee.

Pikku-Markku:
Saadaankohan sitä ees harja ylös
ennenku pakkaneen panee?

Hillar:
Tämä saattaa olla hevoskastanjalle
ylitsekulkematon paikka.

Pikku-Markku:
Tuo on kuulemma sen Limatiuksen
entinen hoito. Rakennusmestari.
RMK.

Paula:
No niin. Eiköhän sitten. Saadaan lällit
mättäälle ennekun tuo rintama tulee
päälle.

Äijät:
Läällit!

Apumies:
Kenenkähän lällit ne ekana lentää...

Paula:

Jätkät naama umpeen siellä! Parempi ettette alotakaan niin ei tartte käydä kehityskeskusteluja!

Paula:

Hillar! Mites nämä patolevyt? Miten päin nämä nappulat oikein on?

Hillar:

Patolevyn nappulat laitan aina Eestiin päin. Sen verran isänmaallisuutta pitää olla.

Paula:

Hillar. Patolevyn päätarkoitushan on estää sivusuuntanen kapillaari-ilmiö maaperästä sokkeliin ja pitää se kuivana. Jos ne nappulat on Eestiin päin, niin tiivistyy osteus sisäpuolelle ja alkaa kevättalvesta lankut pukkaan ukonkääpää, Että kääntäsitkö. Kiitos.

Paula:

Paljonkos anturoiden alla on sepeliä

Pikku-Markku:

Kakskyt ykskyt kuutioo.

Paula:

Että mitä?

Pikku-Markku:

Kakskyt ykskyt.

Paula:

Kannattas jättää ne vehnästelyt vähän vähemmälle.

Paljonko on anturoitten alla sepeliä?

Pikku-Markku:
Kysy Urholta.

Paula:
Helle!?

Urho:
Joku 20 senttiä.

Paula:
No kyllä se riittää... Joka jätkä töihin!
Pikku-Markku peittää nuo salaojat. Ja
Hillar, ne patolevyt...Pojat puutavaraa
tonnepäin.

Viheltelyä ja työntekoa.

Urho:
Tiedätkö Hillar mikä mesu on
puuhoroskoopissa.

Hillar:
Veikkaisin pihtakuusi. Vaativa,
kiihkeä kun armastaa

Urho:
Eikä oo kun paju. Jos ei tapa sitä heti
niin se täyttää koko tontin.

Viheltelyä ja työntekoa.

Paula:
Helle! Tää sokkeli on vinossa!

Urho:
Eikä oo kun suorassa!

Paula:
Se heittää 0,02 milliiä kato nyt!

Urho:
Se on justinsa kun minä oon sen
tehny!

Paula:
Se on vinossa.

Urho:
Suorassa.

Paula:
Onko tuo sun vatupassi ihan toimiva?

Urho:
Minun vehkeisiin ei naiset koske!

Paula:
Kato nyt. Vinossa se on.

Urho:
Ei kun suorassa.

Paula:
Ei oo

Urho:
On

Paula:
Ei oo

Urho:
On

Paula:
Ei

Urho:
On

Paula:
Ei

Urho:
On

Paula:
Helle perkele! Jos sulla on noin herkkä luonto että ei psyyke kestä tehdä töitä mun alaisuudessa niin

*Muu työporukka on tullut seuraamaan
näytelmää..
Urho ottaa hanskat pois kädestä,
heittää ne maahan ja kävelee pois
paikalta*

hanki toinen työmaa tai
hormoonilaastari tai joku! Minun
työmaalla tässä asiassa ei oo
sävyjä! Vino on vino ja suora on
suora! ...Ja työaika loppuu vasta
vartin päästä!

Paula:

Mitä te siellä tuijotatte! Tämä on
työmaa eikä mikään kesäteatteri!
Ootteko te laamat kuullu että
asiakkaat tykkää että niille
luovutetaan VALMIITA
KOTEJA eikä pelkkiä
perustuksia!

Pikku-Markku:

Kyllä huomaa että siellä AMK:ssa on
opiskeltu rakentavaa johtamista
hyvinki syvällisesti.

Hillar:

Missä Urho.

Pikku-Markku:

Se on jo pubissa. Hyvä sen siellä on.

Hillar:

Ajatko tänään jo kotiin?

Pikku-Markku:

Jep. Pitää huomenna mennä Eija-
Sinikan kanssa katiskat
kattomaan. Ja kun on se Miiakin tullu
mummolaan. Yökylään.

Hillar:

Kuinka paljon sul on matkaa sinne
Tuppio?

Pikku-Markku:

Tulppio. 734 kilometriä. Joku reilu 10 tuntiahan siinä tuolla Hiacella menee.

Hillar:

Jaa, Se on pitempi matka kuin meille Saarenmaalle!

4. Kohtaus: Musiikkinumero: Mä en periksi anna (Pikku-Markku):

On melkein yö, kun saan työt
viimein tehdyksi täällä.
Oon viikon jo runsaan taas ollut
reissun päällä.
Kun auton näin starttaan,
on täysin pimeää.
Mä katson tiekarttaa,
kai tuosta selviää.

Tie maittaa, soi levyt,
mä rattiin tahtia hakkaan.
On mieli niin kevyt,
ei vielä nukutakkaan
Juon kahvit ja tankkaan
ja säätä tutkailen.
Yön sumuun näin sankkaan
mä varautunut en.

Mä en periksi anna,
vielä parkkiin ei panna.
Mä tuun viereesi yöksi,
aamun tunneille asti
Vaikka matkaa joutuisin taittamaan.
Mä tuun viereesi yöksi,
vaikka rankka on rasti.
Kohta syliin sinut saan.

Mä arvaan, kun soitat
taas juttuun päädytään samaan.
Sä varmaan taas
koitat mut saada luovuttamaan.

Sun mukaas mä vois
ees hetken levähtää.
Mä homman nään toisin,
sä oot mun määränpää.

Mä en periksi anna,
vielä parkkiin ei panna.
Mä tuun viereesi yöksi,
aamun tunneille asti
Vaikka matkaa joutuisin taittamaan.
Mä tuun viereesi yöksi,
vaikka rankka on rasti.
Kohta syliin sinut saan.

Mä pihaan pian kurvaan,
jos vauhdin vain pidän vakaan.
Sun vierees tuun turvaan,
ei vie se tuntiakaan.
On aamu, vaan haittaa
se ei mua ollenkaan.
Kun pääni mä laittaa
sun tyynyllesi saan.

Mä en periksi anna,
vielä parkkiin ei panna.
Mä tuun viereesi yöksi,
aamun tunneille asti
Vaikka matkaa joutuisin taittamaan.
Mä tuun viereesi yöksi,
vaikka rankka on rasti.
Kohta syliin sinut saan.

Kohtaus 5: Matti & Teppo työmaalle

Vapaan viikonlopun jälkeinen maanantai. Apumiehet Matti & Teppo kurvaava pihaan. Matti ensin, Tepon pyörä on hyytynyt matkalla ja tulee myöhemmin työntäen sitä.

Matti:
Soon moro!

Pikku-Markku:

Matti:

Olik Teil hommii tääl?

Pikku-Markku:

Onhan sitä jonkun verran ollu, perkale viete 35 vuotta. HILLARI! Paljonkos sulla olikaan vuosia takana?

Hillarin pää nousee ikkunasta

Hillar:

50 värikästä vootta. Kuin syksyn metsä. Välillä tummempaa, mutta aina valoisan puolella kuin Pirittakin.

Paula ilmestyy paikalle

Pikku-Markku:

Siis hommia haet? Pitäs jutella...

Paula:

Minun kanssa. Mikäs täällä on kokouksen aihe?

Pikku-Markku:

Poika hakee hommia

Paula:

Niin?

Matti:

Me tiätty ollaan kiinnostuneit töist.

Pikku-Markku "hommii" taustalla

Paula:

Mitä hommaa haet?

Matti:

Me nimpal mukavast haemme apumiehen töitä.

Paula:

Me? Ketkä me?

Teppo tulee työntäen pyöräänsä

Matti:

Matti. Teppo tulee pyörällä perästä.

Teppo:

Mä olen niimpal kauhian pahoillani.
Gummi puhkes Jyväskylän kohral.

Matti:

Mä olen Matti

Teppo:

Ja mä ole Teppo

Matti & Teppo:

ja yhres me ollaan Matti ja Teppo

Paula:

Matti ja Teppo. Mitäs te ootte aiemmin tehneet?

Matti & Teppo:

Kaikki tyät käy. Villotust me ollaan tehty kyl niimpal kauhiast.

Paula:

No. Kyllä tänne lisävoimaa kaivataan...

Tehdään niin, että ootte koepäivän tässä... ja jatketaan sitten jos siltä tuntuu... Ootte Helteellä apuna.

Teppo:

Ai, eik me sit kylmäl tehrä mittä?

Paula:

Helle. Urho Helle. Timpuri.

Teppo:

Ai mää ajattelin..

Matti:

Kyl maar se on Tepi paree, ettet sää ajattele.

Teppo:

Ai nii maar me sovittiin.

Paula:

Helle, tässä sulle kaksi apumiestä

Urho:

Selvä. Ensin noi härvelit pois työmaalta

Urho tulee paikalle.

Paula menee sirkkelöimään.

Pikku-Markku:

Perkale viete joo! Sulle en oookkaan vielä kertonu, kun 90-luvulla menin ihan päivän keikalle. Vantaalle soittivat...

Paula:

Ymmärrätkö sä Pikku-Markku näistä sirkkeleistä mitään?

Pikku-Markku:

Ymmärrän.

Paula:

No viittisikkö kattoo kun..

Pikku-Markku:

En, mul on kahvitunti. ..Nii, Piti olla tosiaan ihan päivän keikka jotakin pohjia kaivamaan. Se oli helvetin laakee aakee sellanen plantaasi. Väänsin siinä päivän ja kysyvät voinko jatkaa seuraavankin päivän. No, perkale viete, siinä sen toisenkin päivän hydrauliiikkaa huudatin, maksalaatikko venttiilin päällä lämpiämässä ja kysyvät, että voinko jäädä seuraavaks viikoks...

Paula tutkailee sirkkelinterää

Paula:
Urho..Urhoohoo!

Urho:
Nii?

Paula:
Oletko sä koskaan terottanu
sirkkelinterää, kun Limatius ei anna
vaihtaa teriä, kun siinä tapauksessa,
että ne on vääntyny jo muodottomiks.

Urho:
No se on helppo homma.

Paula:
Hei älä..Eikö sitä vois vaan terottaa?

Pikku-Markku:
..Nii, perkale viete, viikon olin
vinguttanut turpoa siinä työmaalla, nii
ne kysyi että..

Urho:
Voitko jäädä kuukaudeks..No mä
katon sitä..(terää)

Pikku-Markku:
Ai mä olen vissiin Urholle tän kertonu
joskus.

Urho:
Parikin kertaa..

Pikku-Markku:
Mesu ei oo kuullu tätä vielä. ...Nii,
aattelin , perkale viete, että mikä ettei.

Ihmettelin vaan millasta huvilaa tähän
väännetään kun pohjien teko kestää

Meinää lyödä moukarilla sirkkeliä.

*Ottaa Urhon moukarista kiinni,
Urholla liikahtaa jossain..*

*Urho tutkii terää ja ei voi olla
katselematta Paulaa sillä silmällä*

kuukauden...

Urho:

Tiedätkö mikä terä tää on?

Pikku-Markku:

No perkale viete, sitte se selvis...

Paula:

Kovapalaterä.

Pikku-Markku:

..Se oli Helsinki-Vantaan kolmas kiitotie. Se keikka kesti mulla yhtä soittoa kolme vuotta – letkutkin meni neljästi...

Urho:

Teräkulma+rintakulma+päästökulma?

Paula:

90 astetta, aina.

Urholla viisari värisee. Paulakin sekaisin.

Urho:

Siellä Amk:ssako sä olet oppinu miesten vehkeitä käyttämään.. tai siis mä tarkotan....Mä terotan sen kun ehdin.

Urho lähtee. Paula myös.

Pikku-Markku:

..Oli hyvät harjakaiset – perkale viete – kiitoradalla! Nyt jos siinä kaljottelis, menis jakaus uusiks.

Kohtaus 6: Johtaja pistäytyy

Limatius kaartaa pihalle lisävarustelulla Mersullaan ja avaa kuskin oven sähköikkunan.

*Pikku-Markku menee jätkien
kanssa pois.
Paula tulee paikalle.*

Limatius valuu ulos autosta

Limatius:
Mikä mies?

Pikku-Markku:
Työmies, Lähetääs pojat kahville

Limatius:
Paula! Mitäs tämä tarkoittaa?
Täällähän seisoo koko työmaa.

Paula:
Täällä mikään seiso ja tuskin seisoo
sielläkään, kun makaa vaan autossa.

Limatius:
Täältä kun tykki laulaa niin siinä
kaatuu kottaraista kuin kesäkissojen
kokoontumisajoissa.

Paula:
Sen kun näkis – ettei oo vaan tykki
toimitettu jo ilmatorjuntamuseoon.

Limatius:
Täysin varastorasvoissa ja
toimintavalmista tavaraa, suunnataan
juuri kohdakkoin ja vaikka siihen
suuntaan.

Paula:
Kuuleppas Pärre! Sun työkaluja ei
tällä työmaalla nyt kaivata. Mutta:
Milloin tästä työmaasta tehdään
työturvallisuuden puolesta laillinen?

Limatius:
Mitä?

Paula:
Täällä on työturvallisuus täysin
rempallaan.

Limatius:

Täällä on työturvallisuus ihan normilla tasolla.

Paula:

Kun ei näytä olevan. Nyt pitää saada pikapikaa asiat kuntoon, turvakaiteet ja muut tänne. Tää on vaarallinen kenelle tahansa. Ja sitä paitsi sosiaalitulat puuttuu.

Limatius:

Vaarallinen. Sitä varten täällä on ammattihenkilökunta, ettei tumpelot tipahtele joka paikasta. Ja tänne ole paskomaan tultu vaan töitä tekemään.

**Muut miehet tulevat lavalle ja Urho lähestyy autoa.*

Urho:

Kyllä ne nyt pitäis huussit olla. Ei täällä nyt kyykkyjaskalla voi pitkin tonttia olla.

Limatius:

Eikö se nyt kesä-Suomi Helteelle kelpaa?

Urho:

Ei se käy, että joka puskan takaa jonkun hanuri näkyy ruokatunnin päätteeks.

Hillar:

Eikö se ole kiellettyä Soomessa julkisesti...

Pikku-Markku:

Kusta ja paskoa – kyllä!

Urho alkaa sirkkelöidä.

Urho:

Voin mä käydä Rauhalahden Shellillä

asioillani, mutta laskutan matkat työtunteina ja toimenpiteet muuten. Pyydän paragonin kassaneidiltä: kaks kusta ja yks paska.

Pikku-Markku:

Mitenkäs ne harjannostajaiset?

Limatius:

Eiiiii...tässä taloustilanteessa kyllä mitään harjakaisia – oottehan te ny harjakaiset nähny.

Pikku-Markku:

Perkale-viete, täällä painetaan melkein urakalla. Kyllä ne on vietettävä!

Limatius:

Kiinteet kustannukset on niin suuret, että täytyy ihan joka asiassa nipistää.

Limatius ajaa tiehensä ja porukka jää katsomaan hänen jälkeensä.

Pikku-Markku:

Perkale-viete ne harjannostajaiset pidetään!

Hetken hiljaisuus – kaikki katsovat Paulaan.

Paula:

Jos työajalla pidätte, en kehota, mutten puutukaan.

Kaikki muut paitsi Paula ja Urho palaavat hommiinsa.

Kohtaus 6: Tunteet karkaa käsistä

Paula ja Urho jäävät kahden

Urho sirklaa hetken ja lopettaa sitten.

Urho:
Ne on harjakaiset pojille tärkeitä.

Paula:
Sitä ei nuo hallintopellet oikein tajua.

Urho:
Niipä

Paula:
Eikä Limatius mikään suuri turvallisuusajattelijakaan ole.

Urho:
Siltä puuttuu se ruuvi, mikä meillä on löysällä.

Hetken hiljaisuus

Urho:
Eikun pauke jatkuu.

*Urho lähtee säätämään betonimyllyä
Homma ei tahdo tulla mitään,
Paula seuraa toimenpidettä,*

Urho:
No mikäs tähän tuli..

Paula:
Voiskohan olla avuks?

Urho:
Eiiiii tässä mitään.

Paula:
Okei.

*Urho ährää vielä hetken ja hommas-
ta ei tule mitään.*

Paula:
Jos nyt kuitenkin?

Urho:
Joo-o.

Paula auttaa toimenpiteessä ja se saadaan onnistuneesti päätökseen.
Urho suutelee Yht'äkkiä Paulaa

Kohtaus 7: Harjakaiset alkaa

Työporukka tulee paikalle kaljakorien ja syötävien kanssa musiikinumerona. Pikku-Markku on jo hieman humalassa.

Biisi: Mä tanssin hullun lailla

Mä tanssin hullun lailla,
koko illan, koko yön.
Mä tahdon heilua,
mä tahdon keinua,
kunnes ennätykset lyön.

Mä tanssin hullun lailla,
kun mä nauravan Sun näin.
Tää on menoa, tää on menoa.
Sinun tähtes tänne jäin.

Sä kuljit pitkin käytävää
ja katseet kaikki sait.
Se oli tosi näyttävää.
Sä rikoit kaikki lait.
Taas vikaan meni ajoitus,
tuo toinen Sinut vei.
Mun tilaisuus - tää ollut ei.

Sä kampaat tukkaa kiiltävää
ja ihan viereen tuut.
Mä myönnän, mua lämmittää.
Mut unohda nuo muut.
Mä vapisen ja notkun,
kun näyttää yritän,
että pidän Susta - yhä enemmän.

Mä tanssin hullun lailla,
koko illan, koko yön.
Mä tahdon heilua,
mä tahdon keinua,

kunnes ennätykset lyön.

Mä tanssin hullun lailla,
kun mä nauravan Sun näin.
Tää on menoa, tää on menoa.
Sinun tähtes tänne jäin.

Kun morkkakengät hallitsee
jalon jalkatyön.
Ja tunnelma tää vallitsee,
melkein läpi yön.
Mä takaan etten arkana
enää katsoa vois,
kun toiset Sua,
vie multa pois.

Mä tanssin ulos kaikki muut,
Sä valokiilaan jäät.
Ja lokahtavat auki suut,
Sä kerran vielä näät.
Mä palloilen ja pompin,
panen kaiken menemään.
Koska pidän Susta, yhä enemmän.

Mä tanssin hullun lailla,
koko illan, koko yön.
Mä tahdon heilua,
mä tahdon keinua,
kunnes ennätykset lyön.

Mä tanssin hullun lailla,
kun mä nauravan Sun näin.
Tää on menoa, tää on menoa.
Sinun tähtes tänne jäin.

Mä tanssin hullun lailla,
koko illan, koko yön.
Mä tahdon heilua,
mä tahdon keinua,
kunnes ennätykset lyön.

Mä tanssin hullun lailla,
kun mä nauravan Sun näin.

Pikku-Markku pitää puheen.

Tää on menoa, tää on menoa.
Sinun tähtes tänne jäin.

Pikku-Markku:

Päivää! Yhtiön johtajan Per-Henrik Limatiuksena tuon rakennusyhtiön tervehdyksen tilaisuuteen. Rakennuskohde on ollut haasteellinen. Paikka on ollut sellainen, mihin ei koskaan olisi tullut rakentaa. Vain kaupunkiviranomaisten voimakas voitelu on mahdollistanut perustusten paaluttamisen lähes vesirajaan ja tulokset lienevät valmiina silmiinpistävät, mikäli lumitalvina pystyssä pysyvät... On se Limatius kyllä yks perkale viete. Niin hatuttaa, että onks kellään tiukkaa viinaa?

Hillar kaivaa lekan "Saarenmaan Puuviinaa" betonimyllystä.

Hillar:

Täällä on hieman, jos ihmisiä kiinnostaa.

Pikku-Markku:

Ei perkale viete!

Matti:

Petonimyllys?

Hillar:

Tämä on minun pikku mikseri.

Urho:

Mä luulin, ettet sä juo lainkaan.

Hillar:

En juokaan, mutta joskus vähän ja toisinaan enemmän. Tänä on se päev.

Pullo kiertää kaikkia raksan työntekijät.

Pikku-Markku:

RRRRkale!

Matti:

Ota Tepi sää ensi.

Teppo:

En sunkaa mää, ota sää

Matti:

eiku ota sää

Teppo:

No mää otan

Matti:

eiku kyl se on paree et mää ota .

*Kaikki jähmettyvät vedettyään
siivut*

Hillar:

Saarenmaan Puuviinaa. Tehtään
koivusta. Aistikaa
kaikki miten se tervehtii otsaluuta.

Hillar:

Kädet levälle,
silmit kiinni, aistikaa miten metsä
tulee vastaan.

Kaikki alkavat aistia silmät kiinni.

Hillar:

Miltä tuntuu?

Matti:

Jotenki sinne Turkuun ajatus
kääntyy.

Teppo:

Tai lounais-Suomeen ainaki.

Teppo hakee kitaran

Pikku-Markku:

En tiijä - perkale viete! Ihan kampee
positiivisen puolelle. Kesä, Eija-
Sinikka, isä-ukko, rantakoivut, sauna,
Niko ja Jesse...(liikuttuu). Ihan pakko
saada laulaa...

Teppo:

Mä soitan

Biisi: Pöytä täyteen

Kun viettävät vanhat ystävät iltaa,
nauru on herkässä aina.
Vaik´ kyynelkin karkaa liikuttuvilta,
surut ei mieltämme paina.

Mukavat muistot nousevat pintaan,
elämme ne uudestaan.
Kaihoa rintaan se mulle tuo,
ja taas mä nauraa saan.

Tuo tyttö pöytä täyteen,
vaik´ rahat on loppu.
Onneksi piikki vielä auki on.
Saada pöytä täyteen,
on hirveä hoppu
ja janoni sammumaton.

Tuo tyttö pöytä täyteen,
kuplivaa juomaa.
Pyöreät vuodet saavutetaan.
En oo vanha mutta,
naamasta huomaa,
ei olla ihan nuoriakaan.
Kun miehet maljan pohjaan juo,
taas tyttö pöytä täyteen tuo.

Vaikka on juhlaa jäljellä vielä,
aikamme päättyvän pelkään.
Loppunsa on myös elämän tiellä,
mietin kun lähden yön selkään.

Kaverit huutaa: Sun kymppit on täynnä,
eloa minuun taas tuo.
Tunnelman nostaa se taas uudestaan
ja uutta voimaa luo.

Tuo tyttö pöytä täyteen,
vaik´ rahat on loppu.
Onneksi piikki vielä auki on.
Saada pöytä täyteen,
on hirveä hoppu
ja janoni sammumaton.

Tuo tyttö pöytä täyteen,
kuplivaa juomaa.
Pyöreät vuodet saavutetaan.
En oo vanha mutta,
naamasta huomaa,
ei olla ihan nuoriakaan.
Kun miehet maljan pohjaan juo,
taas tyttö pöytä täyteen tuo.

*Kappaleen aikana porukka on hillunut
ja Pikku-Markulla tulee pakottava tarve
rähinöidä.*

*Käy Urhon päälle ja lopuksi kaikki
painii keskenään.*

Lopettavat

Pikku-Markku:
Perkale viete!

Paula:
Mitä te
teette..hei..lopettakaa...LOPETTAKA
A!

Paula:
Mistä te tappaelette?

Matti:
Em mää vaan tiärä?

Teppo:
Onk sil väliä?

Urho:

Kysy Pikku-Markulta, se kävi päälle ensin.

Pikku-Markku:

Tuli vaan semmonen olo, että pakko vähän painia.

Paula:

Ihan käsittämätöntä! Juhlien pitäis olla parhaimmillaan ja yhdet tässä nujuaa. Kaikilla on töitä, ollaan aikataulussa ja kaikki on terveenä. Mitä te isot miehet...

Eiköhän lähetä baariin!

Porukka herää meluisaan eloon ja poistuu. Pikku-markku fiilistelee ja sammuu puuviinan kanssa

Kohtaus 9: Kankkuspäivä työmaalla

Työväkeä alkaa valua työmaalle heikossa hapessa ja kankkusessa. Urho hiimailee lavan eteen Hillar herättää Pikku-Markun..

Matti ei vastaa

Urho tulee ihan tiloissa

Apumies:

Kyllä on terveen näköstä porukkaa.. Matti hei mihin sä olet Tepon jättäny.

Apumies2:

Teppo lähti eilen jonkun naisen kanssa. Matti on ihan järkyttyny.

Apumies:

Teppo on vissiin sit jääny piirakan päälle makaamaan.

Hillar:

Kattokaa meehet meitä Urhoo.

Apumies2:

Urho tais eilen saada mesulta korvauksen henkilökohtaisten

Urho hyppelee ylös

Kohtaus 10: Pidä itsestäsi huolta

Urho kiipeää
telineille laulamaan

Hillar huutaa tanssaavalle Urholle

*Urho tipahtaa. Miehet
lähtevät juoksemaan talon taa.
Paula ilmestyy (työmaakopin) oves-
ta.*

*Paula juoksee myös talon taakse,
Pikku-Markku herää.*

työvälineiden käytöstä.

Hillar:

Urho, mitä sä teet? Sun ei kannata
tämmösen päivän mennä katolle,
varsinkin, kun tän töömaan turvalaittet
on ihan kuinka sattu.

Biisi: Pidä itsestäsi huolta

Kun viime yönä kainalooni nukahdit,
en unta saanut moneen tuntiin.
Niin lämpimänä vierelläni lepäsit
ja katsoit unten salaisimpiin nurkkiin.
Mä itseäni ajatuksin vaivasin
ja eron hetken tuskaa silloin tunsin.
Jos menettäisin sinut, miten jatkaisin
tai sinä, jos mun vuoroni on ensin.

Pidä itsestäsi huolta,
jos lähden täältä ennen sua.
Kulje onnellisten puolta,
älä katsettasi maahan luo.
Pidä itsestäsi huolta,
jos lähden täältä ennen sua.
Valo nousee aina tuolta,
sitä kohti kulje, mulle lupaa tuo.

Hillar:

Älä mene sinne siel on lauta irti

Paula:

Urho!

Pikku-Markku:

Väliaika!

Väliaika

Kohtaus 11: Limatius kiristää Paulaa

Limatius kaartaa Mersullaan työmaalle puhuen kännykkään ja jää istumaan autoon

*Limatius nousee autosta.
Tanssahtelee vyötä availleen työmaakoppiin.*

Paula heittää Pärren ulos.

Limatius:

Hoidellaan hoidellaan. Siinä nyt on pientä viivästystä kyllä. Olisko siinä ollut maksusiirrossa sitten ongelmaa, ne yhteydet kun on tänä päivänä vähän sellaiset kun on. Mutta – minä selvitän tuotapikaa, niin sehän siitä. Jo jo jo jo jo joo – just näin. Kiitos hei.

Limatius:

Paulaaa!

Limatius:

Näin. Mistäs täällä nyt tuulee?

Paula:

Ensimmäinen uhri sun turvamääräysten laiminlyönnin takia. Urho Helle makaa sairaalassa.

Limatius:

Häh.

Paula:

Tipahti katolta eilen. Nyt hommaat tänne turvamääräysten mukaiset työolosuhteet, yksi uhri riittää.

Limatius:

Älähän nyt Paula. Paula kulta kuules...

Paula:

Mikäs jalometalli mä sulle olen. Minä mikään sun Paulig-tyttös oo. Nyt saat keittää kahvis toisella tavalla tai saat porot silmilles

Limatius:

N-ä-ä-ä-äitähän nyt sattuu ja jokaisella on velvollisuus olla varovainen.

Paula:

On vevollisuus joo, mutta tällä työmaalla saatta kuolla vaikei tekis mitään.

Limatius muuttuu täysin kylmäksi

Limatius:

Aha.. Selvä! Kuule, tässä tuotannollis-taloudellisessa tilanteessa mä joudun tekemään työvoimapoliittisia toimenpiteitä... Jos mä joudun hommaamaan tänne kaikenmaailman turvajuttuja, niin se maksaa ja saataa olla, että joudun irtisanomaan koko työmaan henkilöstön ja se ei ole minullekaan helppoa mitenkään, ensimmäinen laman jakso vasta takana...

Puhuessaan Limatius menee autoon ja ajaa pois

Paula:

Haista paska.

Kohtaus 11: Kissankultaa

Biisi: Kissankultaa

La-la-la-la lai-lal-lai-lai-lai-lal-lai
La-lai-lal-lai-lal-lai
La-la-la-la lai-lal-lai-lai-lai-lal-lai
La-lai-lal-lai-la-lai

Mä luulin, että aidon tunteen Sulta sain,
mut suuri valhe onni oli vain.

Kai hetken Sua mä oikein paljon rakastin,
mut sitten kaiken turhaks vihdoin huomasin.

Arvotonta kissankultaa minä sain,
sen tiedän nyt mä vain,
petollista kissankultaa kiiltävää,
ne muistot kirveltää.
Löydän kyllä kissankultaa mistä vaan,
mut harvoin aidon saan.
Ihan pelkkää kissankultaa olithan,
sen vihdoin tunnustan.

Kohtaus 13: Tepon paluu

*Teppo palaa piirakkareissul-
taan. Matti villoittaa yksin. Pitkä
hiljaisuus.*

Teppo:
Kyl mar se on kauhian vihanen

Matti:
Tulit sit piirakan päält.

Hiljaisuus.

Mä olen tehny tääl sunki hommat ja
sää mittää ilmottamat, häivyt jonku
niimpal kauhia akan kans, ekkä
velipoikaas ees muista, ei tekstiviestii,
ei mittää. Kylmä sanosisi sul ny..

Teppo:
Masa...

Matti:
Eik me olla sovittu, et ilman toista ei
lähretä minkää...

Teppo:
Masa...

Matti:
Niinku äitivainaa ain sanos, Ei oo
Teppo ilman Mattii Teppo, eikä Matti
ilman Teppoo Matti.

*Teppo alkaa itkeä, Matti
hämmentyy.*

Teppo:
Masaaaaa...

Matti:
Kui sä tollai...?

Teppo:
Kyl maar mä menin, ku sellanen
niimbal kauhian hiano naine pyysi
mukka. Kyl mää kysysisi, voik Masa
tulla ja, kun me bruukata olla ain
samas porukas...

Matti:
Et sunkaa sä kysyny..

Teppo:
Kyl mää kysysisi, mut ei sunkan se
ymmärtäny, ku se oli sellassi ulkolaissi
ja ennenku mää ees huamasi, mää
olisisi pirssis. Kum mää aamul
heräsis niimbal kauhia kovaa
päänsärkky, nii voik sä kuvitel, mult oli
kaik viäty. Puheli ja lompakosta kaik.
Raha, ajokortti, poonuskortti, Tepsi
faniklupin kortti ja kaiken
kukkuraks...se kuva meitist yhres
Kanarial. Kui helkkaris mä olin nii
tyhmä, kui helkkaris?!

*Teppo alkaa itkeä
hillittömästi.*

Matti:
Et sää sentää sitä menny hukkaa

Teppo:
Masa, Et sää kumminka voi antta mul
antteks? Vaik mä sanosisi, et mä en
koskaa enää lähre minkää ilman sua?

Matti:
Tepi älä ny...

Teppo:

Et sä kumminkka voi antaa mul
anteeks?

Matti:

Et suinka sä tollai poraa iso miäs...?

Teppo:

Masaaa! An anteeks ny! Mä olen nii
tyhjä ilman sua...mä olen
ku..ku..pyärä ilma
renkait...ku..ku..koira ilma
hihnaa..ku..ku..kuu ilma
aurinkko...ku..ku..Karppo ilma asia.

Matti:

Lakkaa ny toi poraaminen.

Teppo:

Lakkaa sää.

Matti:

Lakkaa sää.

Teppo:

No mä lakkaan si.

Matti:

Kyl se on paree et lopetaaan
molemmat.

Kohtaus 14. & Biisi: Minuun voit luottaa.

Minuun voit luottaa kun kylmä on yö.
Sulle lämpöäs sydämeni lyö.
Minuun voit luottaa kun hylkäävät muut.
Mä seison takanas kuin metsien puut.

Välisoitto

Ei ole maailma mua säästänyt,
sitä siitä kiittää saan.
Ei liian helpolla oo päästänyt,

niin hyvin tunnen tään maan.
Kokenut kaiken tietää – sanotaan,
mut lapseksi muutun kun Sinut nähä
saan.

Oot hento, mutta suoraselkäinen,
Sua koskaan petä mä en.

Minuun voit luottaa kun kylmä on yö.
Sulle lämpöäs sydämeni lyö.
Minuun voit luottaa kun hylkäävät muut.
Mä seison takanas kuin metsien puut.

Välisoitto

Sä kerroit että maalla rauhan saat,
myös muuttaa tahtoisin.
On Sulla ihanteesi arvokkaat,
niitä kunnioitan mä niin.
Itse oon ollut pitkän linjan mies,
kuin kataja kasvoin tänne kuka ties.
Ja aina vastaan kyllä teoistain,
sen opin maailmalta sain.

Minuun voit luottaa kun kylmä on yö.
Sulle lämpöäs sydämeni lyö.
Minuun voit luottaa kun hylkäävät muut.
Mä seison takanas kuin metsien puut

Minuun voit luottaa kun kylmä on yö.
Sulle lämpöäs sydämeni lyö.
Minuun voit luottaa kun hylkäävät muut.
Mä seison takanas kuin metsien puut

Minuun voit luottaa kun kylmä on yö.
Sulle lämpöäs sydämeni lyö.
Minuun voit luottaa kun hylkäävät muut.
Mä seison takanas kuin metsien puut.

Paula:

Tehtäskö pojat töitä välillä.

Matti:

Kummotist se on ol piirakan pääl?

Teppo:

Kyl maar se mukavaa o.

Matti:

Pitäs varmaan munki joskus kokeil.

Kohtaus 15: Pikku-Markku saa puhelun

Pikku-Markku:

PM. Terve. No mikä. Mikä sieltä kuuluu. Eikö Miia oo päikkäreillä. Ai et saanu. Ei ei älä sille sitä tuttia kun sehän oli ajatus että se jo jäis pois. Onko sillä se kani ja poro. Ootko näyttäny sitä mun kuvaa. Eikä auta. No anna sille sänkyyn tää puhelin.

Pikku Markun olemuksessa ja äänessä totaalinen muutos.

Pikku-Markku:

Miia. Ukki täällä. Älä itke ukin oma ulpukka. Ukilla on kanssa kova ikävä kuule. Ikävä. Niin. Niin on. Ei ole Miia mitään hätää valtakunnassa. Nyt käyt päiväunille. Joo. Laulaa. Laulaa ukki. Ukki laulaa.

Alkaa laulaa Cara Miaa tuutulauluna.

Kohtaus 16: Urho tuo saikkupaperit

Urho:

Hei, anna ne saikkupaperit niin pääsen lähteen kaljalle.

Paula:

Idiootti! Miten sä sillä tavalla menit tekemään? Vaikka tiesit että tällä työmaalla työturvallisuus on miten sattuu

Paula:

Idiootti! Kiipesit ilman valjaita.

Urho:
Anna nyt ne paperit tänne.

Paula:
Idiootti! Miten miehet voi olla noin tyhmiä?

Urho:
Nyt ämmä ne paperit tänne!

Paula:
Urho!

Urho:
Nyt ämmä turpa kiinni ja saikkupaperit tänne!

Hillar on seurannut tapahtumaa ja puuttuu asiaan.

Hillar:
Urho tarkoittaa, että hän on pahoillaan ja tahtoisi pyytää armastukseltaan anteeksi, mutta koska hän on Druidien puuhoroskoopissa hevuskastanja, hän ei pysty.

Urho:
...Painu sinä Hillari..

Paula hämmentyy Hillarin rakkauspuheista ja kirjoittaa nimensä.

Paula:
Siellä ne on kopissa ne paperit niin voi hevuskastanja mennä kaljalle.

Urho lähtee, mutta kääntyy.

Urho:
Naiset pitäis kieltää lailla raksoilta...ja koko suomesta..sinne etelään vaan kaikki.

Hillar:
Urho tarkoittaa, että saat aikaan

liian lämpimiä tunteita, jotka nyt
purkautuvat kuin tuhkapilvi
Eyjafjallajökullista .

Urho:
Mitä sä Hillari selität?

Paula:
Miten sä voit olla tollanen sovinisti?
Eihän kukaan enää tänäpäivänä
ajattele noin!

Urho:
Menisit sairaalaan käänteleen
mummoja tai ompelimoon...sun pitäsi
olla kotona vaihtamassa vauvoille
vaippoja. Mesuna nainen, ihan
sairasta!

*Matti ja Teppo ilmestyvät
villoittamaan.*

Hillar:
Käännettynä: Paula, olet ihana.

Matti:
Laits sää tää villa tohon seinää.

Urho:
Nyt saa Hillari turpaansa.

Teppo:
Lait sää.

Hillar:
Nyt jäitä kaabuun! Sinä armastat
Paulaa.

Matti:
Eiku lait sää.

Urho:
Enkä kyllä.

Teppo:
No mää laitan sit.

Hillar:
Armastat

Matti:
Ei kyl se on paree, et mää laita.

Urho:
No en varmasti.

Hillar:
Armastat.

Urho:
En.

Hillar:
Armastat.

Urho:
Nyt Hillar..

Hillar:
Armastat

Urho:
En.

Hillar:
Armastat.

Urho:
En.

Hillar:
Armastat.

Urho:
No niin armastankin...Hemmetin
Hillari.

Urholta kepit putoaa

Hillar:

Urho, nyt sinun pitää laulaa.

Urho:

Laulaa? Älä unta nää!

Hillar:

Kaikki Druidilaisessa
puuhoroskoopissa olevat
hevoskastanjat ovat lahjakkaita
musiikissa, Pavarottikin oli
hevoskastanja, ja Nykäsen Matti... ei
kun Matti olikin Afrikkalainen
vörstipuu.

Urho:

Mikä?

Hillar:

Afrikkalainen makkarapuu. sen
hedelmät ovat noin 60cm pitkät, ja
niistä tehdään alkoholijoomaa.

Urho:

Selvä, mutta en laula, sitä paitsi mä
tunnen itteni ihan homppeliks, jos
laulan jollekin kellä on haalarit.

Hillar:

Urho, meelikuvitusta, ajattele Paulalle
vaikka korsetti, minihame, tangat,
stringit tai vaikka qummibugu.

Urho:

Naiset on petollisia.

Hillar:

Aha, joku on pettänyt sinua?

Urho:

Hemmetin Hillari.

Urho yrittää pidättää itkua, mutta

ei pysty, itku on yskähtelevää ja lähes äänetöntä, mutta kumpuaa syvältä, vuosien takaa.

Urho nojaa Hillariin, Hillari lohduttaa.

Urho jatkaa tilitystään, joka tehdään tyylytellen ja Hillar kuuntelee, taustalla soi instrumentaalina, joku Matin ja Tepon biisi.

Hillar:

Anna tulla vaan, Hillar halua.

Urho:

Mä odotin ja odotin eikä se tullu.

Hillar:

Kuka ei tullut?

Urho:

Äiti. Se lähti etelänmatkalle ja jäi sinne jonkun Jorkoksen kanssa...

Urho:

...ja niin isän viimeiset sanat mulle oli, että älä koskaan luota naisiin...Hei sori kun mä tälläi, ethän sä vaan luule, että mä oon sellanen, sellanen..no sellanen Teuvo Loomanni, kun mä tälläi...

Hillar:

Nyt annat laulun kertoa tunteistasi.

Kohtaus 17. & Biisi: Minä rakastan sua.

Keskellä vuosien kiireen ja työn
Maailma sai meidät pysähtymään
Hiljainen hetki kauneus yön
Sai rakkaimmat muistomme taas
elämään
Nuoruuteen kanssas kulkea saan
Ja vaipua muistojen huumaan
Muistaa voin taas ensitapaamisen
Kun kuiskasin sinulle sen

Minä rakastan sua yhä totta on tänään
Vaan enemmän enemmän se tarkoittaa
Minä rakastan sua sulle kaikkeni annan
Ja elämä vie meitä päin parempaa

Näätkö tuon varjoisan penkin ja puun
Siinä mä sinua ain oottelin
Miettien suukkoa suloisen suun
Kun olimme menossa taas tansseihin
Rakastavaiset silmissäin nään
Kun ihana yö vaihtui päivään
Kaikki tuo vaipua voi unholaan
Jos huolehdi ei muistoistaan

Minä rakastan sua yhä totta on tänään
Vaan enemmän enemmän se tarkoittaa
Minä rakastan sua sulle kaikkeni annan
Ja elämä vie meitä päin parempaa

Kohtaus 18: Juonen suunnittelu.

*Sankaripari suutelee laulun
lopuksi.*

Paula:
Urho...

Urho:
Eihän se vaikeeta ollu, ihan ku
naulapyssyllä ois ampunut.

Paula:
Urho, mun on pakko kertoa sulle yks
juttu, kohta ollaan kusessa.

Urho:
Ei kai meidän heti oo pakko naimisiin
mennä?

Paula:
Ei kun mä tarkotan, että Limatius...

Urho:
Limatius, oletko sä vieläkin sen
kanssa?

Paula:

Ei, kun mä tarkotan, että tällä työmaalla ei kaikki oo ok.

Urho:

Onko se jotain uutta?

Paula:

Pärre ei hoida asioita niin kuin pitäis ja jos siitä kertoo eteenpäin, se lupas pistää koko porukan pihalle.

Urho:

Mitäs sä tarkotat?

Paula:

Esimerkiks sä et saa mitään korvauksia tuosta tippumisesta, kun sillä ei oo paperit kunnossa ja mä luulen että sillä on paljon muutakin salattavaa...Pyydetään kaikki tänne, mulla on ajatus.

Huutelevat muut paikalle.

Alkaa musiikki ja tyylitellen Paula kertoo asian laidan jätkille, Matin ja Tepon joku biisi soi instrumentaalina taustalla. Kun asia on selvitetty musiikki loppuu.

Paula:

Jätkät, tilanne on seuraavan kaltanen:

Pikku-Markku:

Ei perkale viete.

Matti:

Simmottis.

Apupoika1:

Vai semmosta peliä.

Apupoika2:

Sika.

Apupoika2:
Nyt meni hermot.

Urho:
Niin meni.

Hillar:
(jotain eestiksi)

Paula:
Minä tiedän miten me saadaan Per-Henrik Limatiukselta palli heilumaan.

Porukka kokoontuu Paulan ympärille ja taas tyylitellen Paula kertoo juontansa ja Matin ja Tepon joku biisi soi instrumentaalina taustalla. Kun Paula on kertonut asiansa palataan taas realismiin.

Kohtaus 19: Juonen toteutus.

Limatius tulee, kuten perinteisissä musikaaleissa on tapana, juuri sopivaan aikaan.

Paula:
Per – Henrik

Kaikki:
LIMATIUS

Limatius:
Mitäs kokousta täällä pidetään, ei teille notkumisesta makseta.

Paula:
Pojat nyt!

Matti:
Kyl maar Tepi missas ny paljo.

Pikku-Markku ja Hillar alkavat

näytellä riitaa saadakseeseen Pärren huomion, jotta Matti pääsee tutkimaan Limatiuksen autoa.

Hillar kuiskaa hiljaa Pikku-Markulle ja Pikku-Markku kuiskaa takaisin

Hillar nyökkää, että ymmärtää ja alkaa heittää vettä myllyyn.

Pikku-Markku kuiskaa Hillarille

*Hillar vastaa kuiskaten.
Samaan aikaan Matti alkaa tutkia Pärren autoa, löytää läppäriin ja alkaa tutkia sitä.*

Pikku-Markku loukkaantuu oikeasti.

Hillar jatkaa esittämistä Limatiukselle ja alkaa huitoa nyrkeillä ilmaa kohti Pikku-Markkua, tyyli on hyvin naisellinen.

Pikku-Markku yrittää pidätellä

Pikku-Markku:

Hillar hei, sun timpurointis on ihan Pielavetistä.

Hillar:

Mitä?

Pikku-Markku:

Se tarkoittaa, että mä haukun sua surkeeks timpuriks.

Hillar:

Ole Poro hiljaa!

Pikku-Markku:

Mikä?

Hillar:

Me sanomme tyhmiä Soomalaisia Poroiksi.

Pikku-Markku:

Aijaa...

Nyt otamme Suomi- Eesti nyrkkeily maaottelun.

naurua.

Paula sanoo Limatiukselle

Matti tulee läppärin kanssa autosta

*Poliisit astuvat
Limatiuksen vierelle.*

*Alkaa hurja takaa-ajo
ympäri rakennustyömaata.*

*Menevät, Sankaripari jää paikalle
kahdestaan. Urho polvistuu.*

Pikku-Markku:

Anna tulla.

Paula:

Tällaista se aina on.

Hillar:

Täältä pesee läski.

Pikku-Markku:

(Meinaa loukkaantua taas.)

Limatius:

Minun rakennustyömaalla ei tapella,
lopettakaa heti tai irtisanon
molemmat.

Matti:

Riittä jo pojat, täällä on, kui mun ny se
tarttis sano, niimpal kauhiast todistei.

Teillä ei ole mitään pitäviä todisteita,
että minä olisin kavaltanut työmaan
rahoja.

Limatius:

Ups!

Limatius:

Ei perhana, minua ette saa.

Urho:

Oliskohan nyt se rakennusvaihe,
jossa naaraspontti liitetään
urosponnttiin?

*Urho juoksee karkuun, Paula
perään*

Paula:
Olis?

Urho:
Perkele!

Hillar:
Suomalaisen miehen on vaikea ilmaista tunteita sanoilla. Suomalainen mies on kasvanut pimeässä paljussa, repinyt leivän perheelle soisesta maasta, sotassa hän on tappanut ja tullut tapetuksi. Maksanut pennilleen sotavelkansa Amerikalle. Jääkiekossa hävinnyt viime minuuteilla Rootsille. Ei siinä ole ollut aikaa tunteille. Mutta Soomalainen mies tuntee, tuntee niin paljon ettei ole kuin yksi sana, kun Soomalainen mees armastaa - se sanoo perkele!

Lähtevät ylhäältä

Pikku-Markku:
Näinhän se on.

Pikku-Markku:
Olenko mä muuten Hillari susta oikeesti läski?

Hillar:
Et.

Pikku-Markku:
Entäs sellanen poro?

Hillar:
Et ole et.

Kohtaus 20. biisi: Sä mut syttymään saat.

Sinä saat minut tekemään sen,
mistä uskalla puhua en.

Sä minut saat, saat, syttymään saat.
Sinä saavut ja sulatat jään,
ja panet pyöräni pyörimään.
Sä minut saat, syttymään saat.
Aaa-aaaaaa – Syttymään saat.

Mä oon kaikki jo kokenut,
ja aina päässäni hokenut: En,
rakastu en.
Kun sitten tuut sivukadulta,
mä lennän vanhalta ladulta pois,
muuta en vois.
Vapaus – se on tosi makeaa,
tapaus – tää on vielä makeampaa.

Sinä saat minut tekemään sen,
mistä uskalla puhua en.
Sä minut saat, saat, syttymään saat.
Sinä saavut ja sulatat jään,
ja panet pyöräni pyörimään.
Sä minut saat, syttymään saat.
Aaa-aaaaaa – Syttymään saat

Teppo tulee

Teppo:
Kuulka kaik! Mä olen nii pal kauhian
pahoillani, määh vahingos kolkkasin
Limatiuksen..

Matti:
Teppo Ruahone, sää ole sankari!

Teppo:
Ny määh en kyl ymmärrä mittä.

Matti:
Se ei ol mittä uutta.

Sinä saat minut tekemään sen,
mistä uskalla puhua en.
Sä minut saat, saat, syttymään saat.
Sinä saavut ja sulatat jään,
ja panet pyöräni pyörimään.
Sä minut saat, syttymään saat.

Sinä saat minut tekemään sen,
mistä uskalla puhua en.
Sä minut saat, saat, syttymään saat.
Sinä saavut ja sulatat jään,
ja panet pyöräni pyörimään.
Sä minut saat, syttymään saat.
Aaa-aaaaaa – Syttymään saat

Kohtaus 21. Kohtalot

Hillar:

Armaat ystävät! Tänään olen saanut
Eestin eläkevirastosta eläkepaperit.
On aika sanoa hyvästit. Minun tulee
teitä kova ikävä, mutta sytämeni
halajaa möös kotiin Pirkitan lookse.
Rakentakaa tätä taloa, kuin armasta.
Rutistellaan armaat.

*Halaavat ja Pikku-Markun
kännykkä soi.*

Matti:

San sää Tepi .

Teppo:

En sunkaa mää sano, san sää.

Matti:

Ei ku san sää.

Teppo:

No mää sanosisin si.

Matti:

Ei kyl se on paree et mää sanosisi.
Me ja Tepin kans lähretää toisiin
hommii.

Paula:

Minne te nyt kesken urakan lähdette?

Matti:

Me ruveta tekemä levyi.

Paula:

Ai..Kyprokki vai lastulevyjä.

Matti:

Ei kun me ruvetaan tekemä semmossi
levyi jotka kestä niimpal kauhian kova
kulutust!

22. Kohtaus& Biisi: Kaiken takana on
nainen.

Kaiken takana on nainen
joka ihanasti rakastaa
jota minä en voi vastustaa
hei kaikki nyt mä sanon sen
kaiken takana on nainen

Hyvin meni meno maineen
menon takana on rakkaus
se on ikivanha se on uus
silti yksikään ei kylmäks jää
elämä on vasta elämää
kun kaiken takana on nainen

Kun sä tulit mun luo
mä olin ihan niinkuin pikku poika
mä olin ihan niinkuin vahaa vaan
joka heti alko sulamaan

Kun sä tulit mun luo
sä olit mulle jotain ihan uutta
sä olit mulle koko elämä
ja nyt mä lähestyn jo kolmekuutta
enkä elämäni tilaisuutta
anna mennä vaan kerron tän

Kaiken takana on nainen
joka ihanasti rakastaa
jota minä en voi vastustaa
hei kaikki nyt mä sanon sen
kaiken takana on nainen

Hyvin meni meno maineen

menon takana on rakkaus
se on ikivanha se on uus
siltä yksikään ei kylmäks jää
elämä on vasta elämää
kun kaiken takana on nainen

Kun sä tulet mun luo
mä olen vieläkin kuin pikku poika
joka salaa sua ihailee
eikä sinulle kiusaa tee

Minä sinulle teen
niin monta ihanaa ja hyvää juttua
löydän sinut aina uudelleen
sä et voi mulle koskaan suuttua
kun mä kerron mikä monilta puuttuu
kun mä kerron sulle totuuden

Kaiken takana on nainen
joka ihanasti rakastaa
jota minä en voi vastustaa
hei kaikki nyt mä sanon sen
kaiken takana on nainen

Hyvin meni meno maineen
menon takana on rakkaus
se on ikivanha se on uus
siltä yksikään ei kylmäks jää
elämä on vasta elämää
kun kaiken takana on nainen

The end